

Sygn. akt II Ca 165/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Końska

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2014 r. w Kielcach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...)z siedzibą w S.

przeciwko J. D.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 6 listopada 2013 r. sygn. I C 850/13

oddala apelację.

II Ca 165/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 6 listopada 2013r Sąd Rejonowy w Kielcach oddalił powództwo (...)z siedzibą w S.przeciwko J. D.o zapłatę, ustalając, co następuje:

Dnia 12 lutego 2008 roku pozwany J. D.zawarł z Bankiem (...)z siedzibą w K.(dawniej (...) Bank S.A.w G.) umowę kredytu gotówkowego nr (...). Na mocy w/w umowy pozwany otrzymał kredyt w kwocie 2 915,79 zł. na okres od 12 lutego 2008 roku do 12 lutego 2010roku. Na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 21 grudnia 2012 roku powód nabył od Banku (...) S.A.K.wierzytelność z tytułu umowy kredytu nr (...)z dnia 12 lutego2008 roku przysługującą względem pozwanego. W dniu 16 stycznia 2013 roku powód wystosował do pozwanego zawiadomienie o dokonanym przelewie wierzytelności.

Powództwo jako niezasadne, w całości zasługuje na oddalenie.

Kwestią sporną było jedynie, czy zasadnym jest podnoszony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia.

Stosownie do treści art. 118 k.c. „Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz z roszczenia związane z prowadzeniem działalności gospodarczej –trzy lata”. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2007 roku, sygn. akt, V CSK 356/06 „Termin przedawnienia roszczenia banku wobec osoby nie będącej przedsiębiorcą wynosi trzy lata.

Stąd zarzut przedawnienia jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie.

Skoro roszczenia banku o zapłatę z tytułu zaciągniętych kredytów przedawniają się z upływem trzeci lat od dnia, w którym stały się wymagalne, a spłata kredytu miała nastąpić do dnia 12 lutego 2010 roku, co bezpośrednio wynika z treści umowy kredytowej1 roszczenie przedawniło się z upływem trzeci lat, od dnia upływu terminu płatności dla poszczególnych rat umowy kredytu. Skoro zaś ostatnia rata kredytu (jeżeli nie był wypowiedziany wcześniej), była płatna do dnia 12 lutego 2010 roku to przedawnienie tego roszczenia nastąpiło w dniu 12 lutego 2013 roku. Tymczasem niniejsze powództwo zostało wytoczone w dniu 7 czerwca 2013r., a powód nie wykazał w toku procesu, by nastąpiło przerwanie biegu terminu przedawnienia.

W apelacji powód na podstawie art. 381kpc wniósł o przeprowadzenie dowodu postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kielcach o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z dnia 09.08.2012 r. znajdującego się w aktach egzekucyjnych o sygn. akt: IV KM 986/08 dot. postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko pozwanemu na okoliczność wykazania, iż w niniejszej sprawie doszło do przerwania biegu przedawnienia roszczenia.

Zarzucając naruszenie przepisu materialnego, tj.

-art. 120 § 1 k.c. poprzez błędną jego wykładnię, polegająca na przyjęciu daty wymagalności roszczenia dzień płatności ostatniej raty kredytu tj. dzień 12.02.2010 r. i uznaniu, iż roszczenie uległo przedawnieniu w dniu 12.02.2013 r. , podczas gdy wobec pozwanej toczyło się postępowanie egzekucyjne przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Kielcach , sygn. akt: IV KM 9866/01 umorzone wskutek bezskuteczności postanowieniem, które stało się prawomocne dnia 09.08.2012 ., natomiast powód złożył pozew w niniejszej sprawie dnia 07.06.2013 r. tj. przed upływem trzyletniego okresu przedawnienia.

- naruszenie przepisu prawa materialnego tj. art. 123 § 1 pkt 1 kc polegające na uznaniu, że bieg przedawnienia w rozpoznawanej sprawie nie został przerwany i że powództwo jako przedawnione nie zasługuje na uwzględnienie

wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Przepis art. 381kpc, przywołany przez skarżącego pozwala sądowi odwoławczemu na pominięcie nowych faktów i dowodów, jeżeli strona mogła powołać je przed sądem I instancji, chyba, że potrzeba powołania się na nie powstała później. Uzasadniając powołanie nowego faktu (i jednocześnie dowodu) skarżący wskazał na brak możliwości jego wcześniejszego powołania, nie precyzując tej niemożności.

Tymczasem zarzut przedawnienia został zgłoszony przez pozwanego na rozprawie w dniu 6 listopada 2013r, która jak wiadomo odbywa się ustnie. Nie ma żadnej regulacji nakazującej sądowi odraczanie rozprawy, jeżeli istotny dla rozstrzygnięcia zarzut zostanie zgłoszony pod nieobecność drugiej strony.

Obecność na rozprawie jest uprawnieniem strony, ale z drugiej strony nieobecność na rozprawie może- jak w niniejszym przypadku- pociągać za sobą negatywne skutki.

Niewątpliwie sprecyzowanie przez pozwanego zarzutu przedawnienia wymagało reakcji powoda w postaci zgłoszenia dowodu przerwania przedawnienia, co winno się odbyć na rozprawie, po której nastąpiło ogłoszenie wyroku (przed Sądem Rejonowym). Nie stawiając się na tę rozprawę powód sam pozbawił się możliwości stosownej reakcji na zgłoszony zarzut, a wniosek złożony w apelacji Sąd Okręgowy uznaje za spóźniony.

Biorąc powyższe pod uwagę oraz dzieląc ustalenia i wnioski Sądu Rejonowego i przyjmując je za własne Sąd Okręgowy oddalił apelację jako pozbawioną uzasadnionych podstaw (art. 385kpc).

Zarządzenie:

(...)